NORAKSTS
Lieta Nr.A42934609
A01195-11/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 21.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne,

piedaloties pieteicējam *V.K.* un atbildētājas Rīga pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvei *A.O.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 10.septembra lēmuma Nr.D57/10-6/3482 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 13.augustā, plkst.14.08, Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk tekstā – atbildētājs vai RD RPP CPP) inspektore sastādīja *V.K.* (turpmāk tekstā - pieteicējs) administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.107815127 (turpmāk arī – protokols-paziņojums), kurā konstatēts, ka transportlīdzeklis KIA, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ir novietots stāvēšanai Rīgā, Pils Laukumā pie 2.nama, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) 135.6.punktu, secinot, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 8.punktā un piemērojot administratīvo naudas sodu Ls 30 apmērā.

[2] RD RPP CPP ar 2009.gada 10.septembra lēmumu Nr.D57/10-6/3482 (turpmāk tekstā - Lēmums) nolēma RD RPP CPP protokolu-paziņojumu atstāt negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto motīvu dēļ.

[3.1] Lēmums ir pretrunā ar CSN 135.6.punktā norādīto jēdzienu „brauktuvju krustošanās vieta" acīmredzami sajaukts ar jēdzienu „krustojums" nepareizi pielietots jēdziens „brauktuves mala".

Lēmums nesatur motivētas atbildes uz pieteicēja sūdzību. Lēmumam ir formāls raksturs un to nevar uzskatīt par pamatotu. Pieteicējs nepiekrīt CSN 135.6.punkta pielietojumam konkrētajā gadījumā, jo no pievienotās shēmas no CSN oficiālā izdevuma un fotogrāfijām ir redzams, ka pieteicēja automašīna 2009.gadā 13.augustā bija novietota stāvēšanai nepārkāpjot CSN 135.6.punktu (tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas). Minēto apliecina arī Ceļu satiksmes drošības direkcijas atbilde, kura tika sniegta pēc pieteicēja pieprasījuma sniegts CSN 135.6.punkta pielietojuma skaidrojums.

[4] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka 2009.gada 13.augustā pulkst.14.07 ir nofiksēts, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Pils laukuma 2.nama. No lietas materiāliem un pievienotajām fotogrāfijām konstatējams, ka pieteicēja transportlīdzeklis bez vadītāja klātbūtnes bija novietots pie brauktuvju krustojuma, pārkāpjot CSN 135.6.punktu.

Saskaņā ar CSN 135.6.punktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā punktā mīnētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz

brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

[4.2] No lietas materiālos esošām fotogrāfijām nepārprotami konstatējams, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietos pārkāpjot CSN 135.6.punktā noteikto 5 metru ierobežojumu, kā arī uz brauktuves nav ne 920., ne 921.ceļa apzīmējuma. Papildus pieteicējs, novietojot transportlīdzekli, nav ņēmis vērā CSN noteiktās 532.ceļa zīmes „Stāvvieta" darbības zonas sākumu, novietojot savu transportlīdzekli pirms minētās 532.ceļa zīmes.

Saskaņā ar CSN 4.punktu ceļu satiksmes dalībnieku pienākums ir pildīt šo noteikumu prasības, norādījumus, kurus devuši ceļu policijas darbinieki un citas personas, kuras pilnvarotas regulēt ceļu satiksmi, kā arī prasības, kas noteiktas ar luksoforu signāliem, ceļa zīmēm un ceļa apzīmējumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Saskaņā ar LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punktu *(redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī)* par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

CSN 135.6.punkts noteic, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

[8] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, ka 2009.gada 13.augustā pieteicējs novietoja stāvēšanai transportlīdzekli Pils laukumā pie 2.nama.

Lietā ir strīds par CSN 135.6.punkta interpretāciju – par to, vai pieteicējs ir novietojis transportlīdzekli stāvēšanai tuvāk par 5 metriem no šķērsotās brauktuves malas.

Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir pieņemts pamatoti.

[9] Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Atbilstoši CSN 1.8.apakšpunktam brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām.

Līdz ar to jēdziens „brauktuve" ir šaurāks par jēdzienu „ceļš", jo brauktuve ir ceļa sastāvdaļa.

CSN 1.24.apakšpunkts noteic, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409.ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Tādējādi jēdziens „krustojums” ir plašāks par jēdzienu „brauktuvju krustošanās vieta”, jo jēdziens „brauktuvju krustošanās vieta” attiecas tikai uz to ceļu krustošanās daļu, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Krustojuma teritorijā ietilps gan brauktuvju krustošanās vieta, gan, piemēram, brauktuvju krustošanās vietai pieguļošās ietves.

Krustojuma teritorija tiek norobežota ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Līdz ar to šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves mala sakrīt ar tām iedomātajām līnijām, kas apzīmē brauktuvju krustošanās vietu.

Tiesa konstatē, ka par to, kas ir krustojums un kas ir brauktuvju krustošanās vieta, lietā strīda nav, ko apliecina pieteicēja iesniegtie zīmējumi *(lietas lapas 16, 29)*.

[10] Saskaņā ar CSN 135.6.punktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas. Minētā norma ne tikai aizliedz apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā, bet arī tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

Savukārt šķērsojamā vai šķērsotās brauktuves mala, izvērtējot minēto krustojuma definīciju, sakrīt ar to līniju, kas norobežo brauktuvju krustošanās vietu. Tātad šķērsotās brauktuves mala (Torņa ielas brauktuves mala) sakrīt ar punktu, kur krustojas iedomātās līnijas, kas apzīmē brauktuvju krustošanās vietu.

No lietai pievienotajiem fotoattēliem (*lietas lapas 41, 42*) redzams, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai ar priekšējo labo riteni līdz ar ceļa zīmi, kas apzīmē stāvvietas sākumu, bet pirms brauktuves noapaļojuma vietas sākuma, kur Citadeles ielas brauktuve savienojas ar Torņa ielas brauktuvi.

Lietai pievienotajā shēmā, zīmējot iedomātās brauktuvju krustošanās līnijas, kas savieno Citadeles ielas un Torņa ielas brauktuvju noapaļojuma vietas, tiesa ieguva punktu, kas ir uzskatāms par šķērsojamās brauktuves malu (punkts Nr.1 shēmā, kas atrodas lietas 29.lapā).

Ņemot vērā shēmas mērogu 1:500 (1 cm shēmā atbilst 5 m dabā), ir iespējams aprēķināt aptuveno pieteicēja transportlīdzekļa attālumu no šķērsotās brauktuves malas. Pieteicēja vadītā transportlīdzekļa KIA Sportage garums ir 4,44 metri, atstarpe starp asīm ir 2,64 metri (http://www.kiaauto.lv/). Tādejādi, iezīmējot krustojuma plānā pieteicēja transportlīdzekli un izmērot attālumu no punkta Nr.1 līdz transportlīdzekļa aizmugures malai, ir secināms, ka līdz pieteicēja transportlīdzeklim no tā ir aptuveni 5 metri. Tāpat arī no lietai pievienotajām fotogrāfijām (lietas lapas 41, 42), viennozīmīgi nevar secināt, ka pieteicējs acīm redzami ir novietojis transportlīdzekli stāvēšanai tuvāk par 5 metriem no šķērsotās Torņa ielas brauktuves.

Tā kā tiesas veiktie aprēķini ir aptuveni, tad uz aptuveno aprēķinu pamata administratīvā atbildība nav piemērojama. Proti, tiesai, izvērtējot lietai pievienotās fotogrāfijas, kā arī veicot aprēķinus, pastāv šaubas, vai pieteicējs, novietojot transportlīdzekli konkrētajā vietā, patiešām nav ievērojis 5 metru attālumu no šķērsotās brauktuves malas.

Tā kā atbildētājs nav veicis precīzus mērījumus un konstatējis, ka pieteicēja transportlīdzeklis ir novietots, neievērojot 5 metru attālumu no šķērsotās brauktuves malas, tiesa uzskata, ka lietā nav konstatējami tieši pierādījumi, ka pieteicējs, novietojot transportlīdzekli, minēto attālumu nav ievērojis.

[11] Tiesa savus secinājumus izdara ne tikai uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, bet arī balstoties uz savu iekšējo pārliecību, ko tiesa iegūst no lietas materiāliem, kā arī uzklausot procesa dalībniekus tiesas sēdē. Pierādījumu novērtēšanas procesā tiesa nodarbojas ar pierādījumu izvērtēšanu un svēršanu, tostarp norādot, kuriem pierādījumiem tā dod priekšroku (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 17.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-634/2008 7.punktu*).

Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu un 2009.gada 21.maija sprieduma lietā Nr.SKA-156/2009 9.punktu*).

Apkopojot iepriekš izdarītos secinājumus, tiesa uzskata, ka lietā pastāv pamatotas šaubas par to, vai konkrētajos apstākļos pieteicējs patiešām ir pieļāvis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 8.punktā. Proti, konkrētajā lietā tiesa, izvērtējot

visus lietā esošos pierādījumus, nespēj novērst šaubas un nonākt pie pārliecības, ka pieteicējs patiešām ir pārkāpis CSN 135.6.punktu un ir vainojams administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Piemērojot administratīvo sodu ir jāievēro nevainīguma prezumpcija, pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam ir jābūt par labu privātpersonai *(in dubio pro civis)*. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem nav pierādīts, ka pieteicējs ir novietojis transportlīdzekli stāvēšanai tuvāk par 5 metriem no šķērsotās brauktuves malas un pārsūdzētais Lēmums ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atcelt Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 10.septembra lēmumu Nr.D57/10-6/3482 un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 21.jūnijā.

Tiesnese /paraksts/ K.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

K.Kalvāne
Rīgā, 2011.gada 21.jūnijā